

SPOŠTOVANI STARŠI, DOBRODOŠLI V VRTCU!

Vključitev otroka v vrtec predstavlja tako za otroka kot tudi za celotno družino veliko spremembo. Običajno je otrok z vstopom v vrtec prvič za dlje časa ločen od oseb, na katere je najbolj navezan. Zato potrebuje čas, da se privadi na številne novosti; na nove osebe, nov prostor, nov dnevni ritem, pravila ...

Otroci se na te spremembe zelo različno odzovejo. Nekateri se novemu okolju hitro prilagodijo, večina otrok pa se vsaj kratek čas nekoliko drugače odziva. Otroci lahko kažejo različne prilagoditvene težave, ki so povsem običajne in normalne. Koliko časa bo posamezen otrok potreboval, da se bo privadil na vrtec, in kako bo reagiral, je odvisno od različnih dejavnikov:

- **otrokove starosti:** mlajši otroci praviloma potrebujejo več časa in tudi kažejo več težav pri prilagajanju;
- **otrokovih osebnostnih lastnosti:** nekateri otroci so že »po naravi« bolj odprti za novosti, različne izkušnje, so bolj radovedni, drugi pa bolj plašni, zadržani, potrebujejo več časa, da sprejmejo spremembe in se navadijo na novosti,
- **doživljanja staršev:** nekateri starši vključitev otroka v vrtec povezujejo z izgubo, drugi so zelo zaskrbljeni in ta svoja občutja prenašajo na otroka, kar lahko tudi vpliva na potek otrokovega prilagajanja na vrtec;
- **značilnosti okolja/vrtca:** strokovni delavci vrtca se zavedamo velike pomembnosti uvajalnega obdobja in se na uvajanje novih otrok še posebej pripravimo.

Če v obdobju uvajanja otroka v vrtec starši doživljate stisko, je prav, da se o tem pogovorite z otrokovim vzgojiteljem. On vam bo najlažje podal informacijo o otrokovem počutju v času vaše odsotnosti, lahko pa se obrnete tudi na svetovalno službo vrtca. **Zelo pomembno je, da se tudi vi pozitivno naravnate na odhod otroka v vrtec, da pridobite zaupanje in da vrtca ne doživljate negativno, saj ta svoja občutja nehote prenašate na otroka.**

Ko se bo pričel proces uvajanja, lahko tudi vi za otroka naredite zelo veliko, da ga razbremenite stisk in neprijetnih misli:

- Z otrokom **se pogovarjajte** preproste stvari, tiste, ki ga zanimajo ali pa se z njim samo **igrajte** in naj **otrok sam usmerja tok igre**.
- Z otrokom **pojdite v naravo** in tam bodite sami z njim.
- **Izogibajte se pretirane družbe in ne odhajajte v nakupovalna središča.**
- **Bodite ob njemu in mu prisluhnite, ko vam nekaj sporoča.**
- Ko boste prvič za kratek čas odšli iz igralnice, otroku **povejte, da se boste vrnili.**

- Po nekaj dneh uvajanja otroku **povejte, kdaj boste prišli ponj. Sporočilo mora biti jasno, obljuba izvedljiva.** Otrok zelo dobro ve, ali jo boste držali ali ne. Na podlagi dogovora se začne graditi zaupanje, ki bo temelj vaše nadaljnje vzgoje.
- Z otrokom se pogovarjajte o njegovih morebitnih strahovih in skrbah v zvezi z vrtcem. **Njegova vprašanja vzemite resno** in ga skušajte potolažiti, vendar mu ne dajajte lažnih obljub (npr. če ima otrok v vrtcu še bratca in ne bosta skupaj v skupini, mu ne obljublajte, da bo skupaj z bratcem v vrtcu, saj bo otrok sicer izgubil zaupanje v naše besede).
- Pred uvajanjem in v času uvajanja bodite pozorni na to, da v otrokovem življenju **ne bo še drugih dodatnih sprememb.** V tem času npr. ne jemljite dude, ne odvajajte ga od plenice, ne spreminjajte otrokovega domovanja, družinskih navad ...

Izkušnje kažejo, da se večina otrok v času enega meseca že relativno dobro prilagodi novemu okolju. Starši in strokovni delavci v vrtcu bomo različna otrokova vedenja spremljali z veliko mero potrpežljivosti in razumevanja. Otrok bo tako postopoma pridobil občutek varnosti v vrtcu in zaupanje, da boste starši kljub kratkotrajni ločitvi prišli ponj.

V vrtcu si želimo, da bi se vi in vaš otrok pri nas kar najbolje počutili, zato upamo, da bo obdobje uvajanja potekalo uspešno.

ZAKAJ POSTOPNO UVAJANJE?

Prav je, da si starši za uvajanje otroka v vrtec vzamete čas (nekaj dni dopusta), saj otroka ne boste mogli že prvi dan pustiti samega v vrtcu. Prvi dan boste z njim spoznavali igralnico in ostale prijatelje. Postopno, čez kakšen dan, pa boste otroka pustili v družbi sovrstnikov le krajši čas (nekaj minut ali pa kakšno uro), da se otrok postopno navadi na novo okolje. **Ključno je namreč, da je čas med vašim odhodom in prihodom dovolj kratek**, da bo otrok lahko ta dva dogodka povezal in vam bo tako v prihodnjih dneh lažje zaupal. Vedel bo, da boste potem, ko boste odšli, ponovno prišli ponj. Poslovite se z mirnim glasom in povejte, da se boste vrnili. Če otrok začne jokati, nikar **ne podaljšujte poslavljanja** in ko odidete, se **ne vračajte takoj**. S tem bi otroku samo vzbujali lažno upanje in obema podaljševali težko ločitev. **Ne poskušajte se odtihotapiti brez slovesa od otroka**. Če to storite, se otrok lahko ustraši, da se ne boste vrnili, s čimer si ne naredite usluge za vse prihodnje slovese.

Vzgojitelji znajo otroka motivirati z igro in izkušnje kažejo, da večina otrok kmalu pozabi na slovo od staršev.

Čas samostojnega bivanja otroka v vrtcu boste postopoma lahko podaljševali, pri tem vam bo otrokov vzgojitelj v pomoč s svojim znanjem in izkušnjami. **Pomembno pa si je zapomniti, da ni priporočljivo v prvih dneh oz. v prvem tednu otroka puščati v vrtcu cel dan, tudi če otrok ne kaže prilagoditvenih težav**. Nekateri otroci namreč v začetku ne reagirajo na spremembe ali pa stisko doživljajo le v sebi, težave pa se pokažejo šele kasneje.

Otroku omogočite, da s seboj v vrtec prinese tudi svojo ljubkovalno igračo, dudo ali drugi predmet, ki mu veliko pomeni in s katerim se bo lahko potolažil.

POMEMBNO!

V primeru, da otrok zboli v času uvajanja in je zato dlje časa odsoten, se z vzgojiteljem dogovorite o poteku ponovnega uvajanja otroka v vrtec.

Otrok bo v času uvajanja potreboval tudi več vaše pozornosti v popoldanskem času – čeprav se je npr. pred tem že sam za določen čas zaigral, se vas bo morda prve dni uvajanja oklepал in bolj iskal vašo družbo. Možno pa je tudi, da vas bo zavračal in kazal, da vam zameri, vendar naj vam to ne vzame poguma pri uvajanju.

Kasneje je pomemben tudi stalen ritem prihodov v vrtec in odhodov, saj tako otrok pridobi občutek varnosti in zaupanje.

PRILAGODITVENE TEŽAVE

Odzivi otrok na nove okoliščine so lahko zelo različni. Vsak otrok svojo stisko in doživljanja ob prilagajanju na vrtec izraža na svoj način, običajno pa so ta različna vedenja pri otroku le prehodna. Pomembno je, da starši ne obupate in prekinete procesa uvajanja (razen zaradi bolezni), saj vsaka prekinitve pomeni ponoven začetek uvajanja. Otrok bo v času uvajanja potreboval več starševske potrpežljivosti, pozornosti in nežnosti, saj bo skušal nadoknaditi vašo odsotnost, kar je lahko za vas zelo naporno.

Veliko otrok je ob koncu vrtca, ko jih starši odpeljejo domov, nemirnih. Bodite potrpežljivi in se nikar ne krivite za to. Otrok vas je pogrešal in si želi vaše pozornosti, dotikov in vaše bližine. Domače življenje si organizirajte tako, da boste čim več časa preživeli skupaj.

Kako se lahko kažejo prilagoditvene težave pri otrocih?

Zjutraj:

- doma se upira in noče v vrtec;
- v vrtcu se vas oklepa, joče in ne želi, da bi odšli;
- brca, otepa z rokami.

V skupini:

- se ne vključuje v igro, samo opazuje, ne želi kontakta z vzgojiteljem in ostalimi otroki;
- je občutljivejši, vsaka sprememba ga hitro vznemiri;
- je neprijazen do drugih otrok;
- odklanja hrano in spanje;
- ponovno začne lulati in kakati v hlačke.

Ob prihodu staršev:

- ponovno joka;
- odklanja kontakt s starši, kot da vam zameri.

Doma:

- je bolj razdražljiv, občutljiv, zahteven;
- ne želi govoriti o vrtcu;
- lahko je bolj neješč, ima prebavne motnje;
- je zaspan, veliko spi;
- upade mu fizična kondicija, je manj odporen in zato bolj dovzeten za razne bolezni.

POMEMBNO!

Otroci običajno ne izkazujejo vseh težav, temveč jih opazimo le nekaj ali pa se kažejo težave zelo različno.

V primeru kakršnihkoli težav se obrnite na vzgojitelja v oddelku ali pa na svetovalno službo. Pomembno je, da starši izrazite to, kar opazate pri otroku in kar vas skrbi.